

גיורת על

היום רוצים אותן עם גינגים על הפנים ועם כשרון של מוקיוניות, כמו שירלי מקליין. היום רוצים שתהיינה מכוערות ופושטיות, כמו קארולין גונס. היום רוצים שתהיינה משכילות ושכל הזמן תהיינה בתהליך של השתלמות, כמו לי רמיק או הופ לאנג. היום רוצים שהן תהיינה זרות, שתבואנה משוודיה כמו מאי בריט או מישראל כמו חיה הררית ואילנה קופר. בכלל מתיחסים אל זה היום, שם בהוליווד, כאילו הקולנוע הוא אמנות, וכאילו המין הוא רק המצאה אירופית, וכאילו לא איכפת לו לצופה מרשימת הגירושים והנישואים, מהמוצא השבועי של השערוריות הפומביות ומהמלבושים התחתונים בהם שוככים לישון. אם זה היום ככה, נורא לחשוב למה הם עלולים להגיע שם מחר. פשוט לוקחים את הקולנוע והופכים אותו מבידור המוני, שזה לכל נפש, לנושא לויכוחים ליחידים סגולה.

ולכל אלה שגדלו לאור הזרקורים, שאהבו בקצב המסורתי, ששמנו ורוזו בהתאם לרוחב המסך — אין עוד מקום. לכל היותר מלחמשים בהם כאביו תפאורה, כאמי צעי למשון את בני הדור שלעולם לא ישלימו עוד שריהן היורט או אפילו מריילין מונרו סיימו את תפקידן, כיוון שהשלמה כזאת תהיה כסיום התפקיד גם עבורן.

זוהי כדיוק התקופה של חילופי המשמרות. דור הולך ודור בא. והקולנוע ההוליוודי מטפח עתה את בני הדור הרביעי ורוצח ברקט את בני הדור השלישי, מבלי להתחשב בהבדלי גיל ומין. רק אותה אי אפשר לחסל. דקירות סכין ארוכות, בדמות סרטים ארוכים ומשמעמים ללא ניצוץ של כשרון, כמו עץ החיים, שערוריות אהבים בינלאומית פעם בשלוש שנים, אותה חרגונית ביופי חסרת תקדים, והנה, הנה נדמה שזה הסוף. אבל היא עוד חיה, והיא חיה ומלבבת, עד כי נדמה שבכואב יום הדין לבני הדור הרביעי והם יפנו את מקומם לבאים אחריהם, היא תישאר כזאת, מלבבת, יפה — ומטומטמת.

★ ★ ★

מוסד בלתי-מוסרי

ווקא בשנה שבה היה נדמה כי הנה הקיץ הקץ בשירת ברבור טראגית, פרץ כוכבה קדימה אל השורה הראשונה. מייק טוד מת בתאונה אווירית והשאיר לה את כל האפשרויות לסגת בכבוד: ירושה בת מיליונים, חברת סרטים, שלושה ילדים בבית, עמדה של אשת חברה מכובדת, והכרת של האשה היפה ביותר בעולם. מה יכולה אשה לדרוש יותר מזה?

ואז קורה הכל בבת אחת בקצב מסחרר, כאילו לפי תסריט של מחבר גאונני, שאינו מתחשב בשום חוק ובשום תקדים, מחפש רק את האמצעים כיצד להגיע אל המיתרים שבנפש הצופה, ולפרוט עליהם אחד אחד ולהטעירו. תחילה היתה זו האלמנט הנוראה, הסיפורים על המכה המזועזעת, המהממת, שהונחתה על ראשה בשיא רגעי האושר. כולם ציפו את דמעתם אל כוס יגונה וענו אמן אחרי הרכלאים: "היא לעולם לא תתאושש". עוד לא נדמו הדי המיתר המינורי העדין וכבר נפרט מיתר הבס הגס בקצה השני — שערוריה.

עוד לא חלפו ימי האבל וההיפסיה המהוממת, בעלת שיער הפחם והעיניים הסגולות המזמינות לטבוע בהן, כבר יוצאת לבלות בחברת האיש ששימש נושא לכמה כתבות הערצה בקונפידננשל, וחתם את שמו באותיות גדולות

ואדמות במרתפו של מועדון התיאטרון. לא, לא יתכן, אמרו האנשים, המנחלת הזאת. לוקחת איש שחיי המשפחה שלו הם סמל לכל שבועות משפחתי, בעל טוב ואב מסור, ועושה ממנו כלבלב מחור.

עוד צלילי שני המיתרים האלה מתערבבים זה בזה, וכבר חלפה האצבע על שורה נוספת של מיתרים בתנופת יד אחת. ביום אחד הפכה אליזבת אליוזט אליוזט עליה את כל מיצות דת משה וישראל, וביום אחר הפכה הגברת טוד לגברת פישר, שלוש שעות בלבד אחרי שזה החזיר לדבי ריינולדס הקטנה את שם נעוריה. הטקס עורר התפעלות. הנהג לא יכול היה להחנות את המכונית מרוב צופים. ליו היתה מדהימה ביופיה. שמלת הנישואין הירוקה שלה היתה יצירת פאר, והצופים ניסו לתלוש ממנה חלקים למזכרת. בידה האחת היא החזיקה סינור תפילות בתרגום אנגלי וזר חבצלות לבנות, ובידה השנייה שחלבים ירוקים. אדי חבש כיפה. הרב אמר ברכה. ליל הנישואין.

והאנשים אמרו: "היא האשה הראשונה שהצליחה להפוך את מוסד הנישואין למשהו בלתי-מוסרי".

★ ★ ★

הגוף והנפש

יום שכחו כבר הכל. שכחו שחברת הסיגרייות צ'יסטרפילד חולה לממן את הופעות הטלביזיה שלה. שכחו שבעלי בתי-הקולנוע לא רצו להציג את סרטיה. שכחו שאיש לא רצה לקנות עוד את תקליטיה. שכחו שב' אולפני מסרו קיבלו מכתבי בזו בכל יום, יותר מכל מכ' תבי הערצה שקיבלה באיזה יום שהוא. היא עשתה את מקום תחת השמש עם מונטגומרי קליפט, שהיה הקינד הטוב והיחיד שהיה לה אי-פעם, הכניסה כנות וכשרון במשחקיה. הסרט הצליח. ליו כבשה לעצמה מחדש את תהילת הכוכבות.

כי היה בה משהו שאיש לא יכול היה לותר עליו. נשים העריצו אותה. מעולם לא ניסו לחקות אותה או ליצור אופנת אליזבת טיילור. זה היה פשוט חסרת-תקוה. היא היתה

אליזבת טיילור גא הגיורת

כה יפה שרק העריצו אותה. הגברים, שמצאו להם בינתיים תחליפים מיניים ומושכים יותר, ידעו כל הזמן שהיו מוכנים לותר על כל התחליפים עבורה. איש לא הצליח להגדיר תופעה זו יותר מליו עצמה, שטענה בשלבים הראשונים של התפתחותה, "יש לי גוף של אשה ונפש של ילדה", או "גברים החלו לשים עלי עין מן היום בו צמחו שדי".

יהיה זה כלימוד ספר בראשית לתלמיד ישיבה לספר את תולדותיה של אליזבע רחל. קורות חייה של בת סוחר חפצי האמנות ושחקנית התיאטרון האנגלית, שמעולם לא חסר לה דבר, ושכל הישג היגש לה על מגש של זהב, מהים את האלף-בית של כל מי שצוער אל עולם הקולנוע מהצר הקדמי של המסך. במשך 15 השנה שחלפו, מאז הופיעה לראשונה בגיל 12 בלאסי שובי הביתה, ידעו צופי הקולנוע על כל תנודה מתנודות ליבת הפתוח לאהבה תמיד, ומכל מעשה שעשתה. הם בילו את לילותיהם בחור המיטות שלה, נסעו עמה בכל מסעותיה על פני כדור-הארץ, השתתפו בהתפרצויות הזעם הילדותיות שלה במועדוני הלילה, ובפי לירטים הקטנים שפלרטטה בשנות נשואיה המאושרות.

הם ידעו שהיא שונאת תה וסלטים, ואוהבת סטייק, קאזואר ושפפניה. הם ידעו שהיא אוהבת לישון לפחות מחצית היממה, ובשעות שהיא ערה היא עושה לפחות שתי אמבטיות ליום, רצוי במייקזף, שלא לדבר על מקלחת מדי כמה שעות. הם ידעו שבבית היא הולכת יחפה, למרות שבמלתחתה יש תמיד כמאה זוגות נעליים, כמספר הזה של כפפות, אך רק שבע פרתת חרפן. הם ידעו שהיא מפונקת, משתעממת מהר ומתעצבנת לאט.

הם ידעו שגבהה הוא מטר ששים וחמש ומשקלה בדרך כלל 53 קילוגרם, שאת שלושת ילדיה ילדה בנימוחים קיסריים, אך לא איכפת לה ללדת עוד שלושה. שיש לה מכונית רולס-רויס עם באר למשקאות וכלבה קטנה ששניה תרזה, שבדירתה היא מחזיקה לפחות שלושה מכשירי טל-ביוזה, מהם אחד באמבטיה, ושהיא מאחרת לבא לפגישות, כולל איחור של 18 דקות לטקס חתונתה עם אדי. שהיא שכחנית ובאלגניסטית שאינה אוהבת סדר, ושהיא מקבלת קרוב למיליון דולאר עבור השתתפות בסרט.

לעזאזאל, מה עוד יכול אדי פישר לרצות לדעת עליה שאין כל שאר הצופים יודעים, שכה מיהר לשאתה?!

★ ★ ★

אנדרטה לתקופה

מראיג ביותר כבר זה, שליו איננה נעדרת כשרון ומשחקי מלבד סרטי לאסי וסרטי האבא הטוב עם ספנסר טרייסי, היא עשתה לפחות שני סרטים מצוינים. האחד מהם הוא מקום תחת השמש, שם התחרתה, לא בלי הצלחה, בשחקנים כמונטגומרי קליפט ושלי וינטרס. איפה הם היום, שני אלה? האחד נעלם לגמרי והשנייה משחקת תפקיד אשה זקנה ושמנה ביומנה של אנה פראנק. השני הוא חתול על גג פח לוהט, עם פול נימון וברל איבס.

נכון. כל מה שאמרים עליה הוא נכון. אבל תראי. ילדיכם לא ישמעו עוד לא על ברל איבס ולא על פול נימון. אבל את אליזבת טיילור הם עוד יכירו היטב. היא תישאר אולי האנדרטה האחרונה לתקופה שבה שחקני קולנוע היו יפים, לא חכמים, ועשו הרבה ילדים, לא חשוב למי.

אסי' 4 הוא אדי פישר, שחקן קולנועי. הונג יוצא ממש" רד רופא שקבע את הריגה של ליי.

אסי' 3 הוא מייק טוד, איש עסקי ה' שעשועים הנודע שניספה בתאונה. הונג נראה בחברת ילדס, ושני ילדיה של ליי.

אסי' 2 הוא מייקל ויילדינג, בעלה השני של אליזבת טיילור, אחרי ניקי הילטון, שהיה בעלה הראשון, ואחרי שלושה אחרים שהיו מאורשים לה ולא הצליחו להגיע לחופה. הונג נראה כאן בחברת ילדס, הראשון משני הילדים שילדה לו.